

og Ustyld overfor de provisoriske Bevillinger. Det er muligt, og jeg skal ikke bestride, at Folketinget kan have foretaget et og andet, som i hvert Fald er et reelt Overgreb; men paa den anden Side tror jeg ikke, at det berettiger et Ministerium til at spille Forsyn ved at gribe til provisoriske Foranstaltninger lige overfor disse mulige reelle Overgreb. Det er min Opfattelse, at i hele dette Forhold har Ministeriet haft Uret, men, som sagt, jeg skal ikke fordybe mig deri; jeg opfordrer mine Meningsfæller til at stemme mod alle Ændringerne paa Krigsministeriets Budget. Jeg skal ikke undlade at bemærke, at naar disse Bevillinger til Kjøbenhavns Befæstning, som jeg har nævnt, ikke vare der, saa tvivler jeg dog ikke saa meget om, at det vil lykkes os at komme overens om flere af de Bevillinger. Jeg kan ikke tro andet, end at det vil være muligt at komme igennem dermed; det siger jeg for mit Bedkommende, og jeg tror, at jeg deri er i Overensstemmelse med mine Meningsfæller. Jeg har altid ment, at vi skulle bevilge alt, som er en Følge af de bestaaende Hærlove, hvortil ogsaa hører Udrustning af Mandstabet med ordentlig Beklædning; det vil jeg for mit Bedkommende aldrig vægre mig ved. Det er muligt, at vi derved komme til altsfor store Bekostninger; men saa maa vi tage under Overvejelse, hvad der skal gøres, for at man muligvis kunde komme bort fra den kostbare Hærordning; men saalænge den bestaar i Følge af Rigsdagens vedtagne Love, bør vi ogsaa give Bevillinger, som ere en naturlig Følge af bestaaende Love, altsaa anbefaler jeg, at vi paa dette Stadium stemme imod de Ændringer, og særlig opfordrer jeg til at stemme imod de Ændringsforslag, som vedrøre Kjøbenhavns Befæstning, og dertil hører, saavidt jeg ser, baade Nr. 58, 59 og 60.

Krigsministeren (Wahnsen): Jeg vil begynde med at udtale min Tak til det ærede Flertal i Finansudvalget, som har sluttet sig til de af mig stillede Ændringsforslag, saaledes at det kan blive mig muligt at fortsætte den Udvikling af Forsvarsvæsenet, som er foretaget i de senere Aar, henimod det begrænsede Maaal, som Regeringen nu en Gang har troet at burde stille sig i denne Sag. Jeg kan kun beklage, at Mindretallet, for hvilket det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) førte Ordet, ikke har kunnet slutte sig dertil. — Jeg skal tillade mig at henvende nogle enkelte Ord til dette Mindretal, idet jeg navnlig skal som Udgangspunkt tage enkelte Bemærkninger i Betænkningen og nogle af de

Øtringer, der faldt fra den ærede Ordfører for Mindretallet i Dag og dels ogsaa ved hans Foredrag ved 1ste Behandling.

Det fremgaar jo klart af det ærede Mindretals Udtalelser, at det navnlig er Kjøbenhavns Befæstning, som er dem imod her ogsaa paa dette Lovforslag. Der er udtalt, at Kjøbenhavns Befæstning aabenbart hører med til de Foranstaltninger, som ikke burde gennemføres uden ved særlig Lov, og den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte yderligere, at der af Krigsministeren var bleven begyndt paa at gennemføre særlige Love ved Bevillinger her paa Finansloven. Det er ganske rigtigt. Men naar den ærede Ordfører for Mindretallet hebrejdede mig dette, saa maa jeg dog bede ham erindre Grunden, hvorfor vi ere komne ind paa denne ganske vist maaftte noget abnorme Maade at arbejde paa. Forslag til Forsvarets Udvikling og ogsaa til Kjøbenhavns Befæstning have været forelagt meget ofte, men Folketinget har aldrig villet gaa ind paa, hvad jeg vil kalde en alvorlig Forhandling med Regeringen og dette Ting, hvis Mening saa ofte har været udtalt. I det andet Ting har det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, eller hvortil han i alt Fald tidligere har hørt, Flertallet, afgjort Sagen derved, at man har udtalt, at saa længe denne Sag ikke var Ministeriets alvorlige Opgave, vilde man ikke inklade sig derpaa, og ved en anden Lejlighed har man sagt, at det var ønskeligt at forhandle med dette Ministerium. Jeg tror dog næppe, at det ærede Medlem nu vilde anerkende Berettigelsen af disse Øtringer, hverken at Ministeriet ikke har gjort sig Forsvarsvæsenet til en alvorlig Opgave, eller at man ikke skulde kunne forhandle med det. Men Tiderne have forandret sig, og jeg haaber, at denne Forandring ogsaa vil føre til, at man ogsaa vil komme til en yderligere Forhandling om Forsvarsvæsenet. Det maa det ærede Medlem ikke glemme, naar man bebrejder mig, at der findes Bevillinger til Kjøbenhavns Befæstning paa Finansloven i Stedet for paa særlige Love. Jeg maa dog endnu endvidere erindre om, at da vi fik det første Provisorium, da var der ikke nogen af den Slags Bevillinger og Forlangender paa Krigsministerens Budget. Da det ærede Medlem for 6 Aar siden ogsaa sad i Fællesudvalget til Finanslovens Behandling, hvad var det da, her gav Stødet til, at man kom ind paa disse Provisorer? Det var ikke Forlangender om nye Bevillinger, men det var Forlangender til Fornhelsen af ubrugeligt Styr til Søbefæstningen, som jo efterfølgende isølge paa almindelig, regelmæssig